

54 5. Scene. Emma allein.
 Výstup 5. Lenka sama.
 Allegro assai.

Ja, das soll - te mir noch feh - len, ja, das soll - te mir noch feh - len,
 Nä to bych se po - dí - va - la, na to bych se po - dí - va - la,

mich mit Ei - nem zu ver - mäh - len, den ich selbst nicht dürf - te wä - - len;
 a - bych já si to - ho vza - la, jež jsem sa - ma ne - vy - bra - - la; *ritard.*

ja, das soll - te mir noch feh - len, ja, das soll - te
 na to bych se po - dí - va - la, na to bych se

mir noch feh - len, mich mit Ei - nem zu ver - mäh - len, den ich selbst nicht dürf - te wä -
 po - dí - va - la, a - bych já si to - ho vza - la, jež jsem sa - ma ne - vy - bra -

- len! Ja, das soll - te
 - la! Na to bych se

mir noch feh - len, ja, das soll - te mir noch feh - len,
po - dí - va - la, na to bych se po - dí - va - la,

mich mit Ei - nem zu ver - mäh - len, den ich selbst nicht
a - bych já si to - ho vza - la, ježž jsem sa - ma

dürf - te wä - - len!
ne - vy - bra - - la!

Ot - to wär' kein
To - nk ar - ci

ü - bler Frei - - er, Al - les schätzt ihn hoch und
tak zlý ne ní, ce - lá ves jej vel mi

theu - er, ja, man lobt ihn un - ge - heu - er,
ce - nī, ze - nich ne tak k za - ho - ze - nī,

ja, man lobt ihn un - ge - heu - er!
ze - nich ne tak k za ho - ze - nī!

pp

ped. *ped.* *ped.*

Doch ich las - se mich nicht zwingen, doch ich las - se mich nicht zwingen, niemand soll es
Pri - nu - ti - ti však se ne - dām, pri - nu - ti - ti však se ne - dām, a na to se

pp

je ge - lin - gen, so mein Ja - wort zu er - rin - gen!
přec po - dī - vām, ko - mu ru - ku, srd - ce za - dām!

pp *ritard.*

Wird der Rech - te mir er - schei - nen, wird der Rech - te mir er - schei - nen, dann sag' ich „nun
Pri - nu - ti - ti však se ne - dām, pri - nu - ti - ti však se ne - dām, a na to se

fz *fz* *fz*

fz fz ritenuto molto

ist's im Reinen, Lie-be mö-ge uns ver-ei- - - - - nen!
 přec po-dí-vám, ko-mu ru-ku, srd-ce za-dám!

a tempo

Wird der Rech-te mir er-schei-nen, wird der Rech-te mir er-schei-nen,
 Při-nu-ti-ti však se-ne-dám, při-nu-ti-ti však se-ne-dám,

a tempo

pp

Red. Red.

dann sag' ich „nun ist's im Rei-nen, mö-ge Lie-be uns ver-ei- -
 a na to se přec po-dí-vám, ko-mu ru-ku, srd-ce za- -

nen!
 dám!

Più mosso.